GREGORIUS MAGNUS
Österreich, 12. Jh.
Seite 48v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26124
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ut oculus stillet. qtenꝰ nra intentio tota in amoris intimi cõ
punctione defluat. et tanto subtiliꝰ se ad interiora erigat. qn
to p exteriora obprbria repulsa intꝰ redire cogitꝰ. ne foris eua
nescat. SEQVITꝰ. Atq; utinã sic iudicaretꝰ uir cũ dõ. q̃m iudi
catꝰ filiꝰ hominis cũ collega suo. Peccatores qdẽ nos esse semp cog
noscimꝰ. s; tamẽ sepe in flagello positi. pq̃ magis peccato fla
gellemꝰ ignoramꝰ. Jnos ipsos subtili inq̃sitione discutimꝰ. ut
si q̃m possimꝰ causã p secutionis nre inuestigare ualeamꝰ. Que
duplerũq; nos latet. fit nobꝭ oneri cecitas nra. et de eo qd pa
timꝰ plus dolemꝰ. Qsq̃s ꝟ cũ collega suo ad iudiciũ accedit et
qd sentit dic. et q̃cq̃d ẽ tradicit agnoscit. Jq̃ uoluerit pulsat.
Jnouit unde pulsatꝰ. Qui enim diuina animaduersione pcu
titꝰ. dũ nouit q̃dẽ q̃a uapulat s; cur uapulet ignorat. quasi
dic ipse q̃d sentit. s; q̃d ẽ tra se dir nescit. q̃a ipse q̃dẽ ingemis
cit inuerbere. s; dis apte ñ declarat pq̃ eũ feriat ultione.
Itaq; nẽ dir. Atq; utinã sic iudicaretur uir cũ dõ. q̃m iudicatꝰ
filiꝰ hominis cũ collega suo. Acsi apte diceretꝰ. Sic inomi qd
dico audior. sic omẽ qd de me dir audire. Qd tamẽ in hac uita
fieri nullatenꝰ potẽ. q̃a magna ẽ intẽpositio oculis cordis nri
ad ẽtẽplandã subtilitatẽ di. ipsa uidelicet infirmitas nra.
S; tẽ ad purũ intuebunꝰ eũ aq̃ nẽ subtilitꝰ intuemꝰ. cũ hac infir
mitate deposita ad ẽtẽplationis intinẽ qm̃ uenerimꝰ. De
qua paulꝰ dic. Tunc cognoscã sic Jcognitꝰ sũ. Vnde beatꝰ iob
uidens eandẽ cognitionẽ plenissime hic pfici nullatenꝰ pos
se. de cecitate q̃dẽ uite p̃sentis gemit. s; tamẽ se de eiꝰ breui
tate ẽsolatꝰ dicẽs. Ecce enim breues anni transeunt. et semita
p quã ñ reuertar ambulabo. Omẽ qd transit breue ẽ. etiã si
tardiꝰ ẽminari uideatꝰ. In mortis aũ semita p quã ñ reuer
timꝰ ambulamꝰ. ñq̃ ad uitã carnis minime resurgendo
reducimꝰ. s; qd ad labores huiꝰ uite mortalis. uel ad ẽqrenda